

Η Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἄρσενίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ψαλμὸς 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι
 πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
 αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
 ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἔρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ

δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου**

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορὸς

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόφραστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δὲ πλήκτρον τὴν γλῶτταν

ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'.

Τῆ βροντοφώνῳ σου γλώττη
αναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας,
τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῶ Ἠγαπημένε,
κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη
πυκνῶς, το ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ
δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν
Θεοῦ.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.**

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν
δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν
διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὠμίλησας, ἀνενδότοις
καθάρσεσι καὶ τῇ ἐλλάμψει, στῦλος
ὀλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ
λαμπόμενος, ὠφθης μακάριε, μοναστῶν
τὸ καύχημα, καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας
περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιν Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν
 ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι,
 φωτοβόλοις λάμπουσιν, εὐσεβῶς
 ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν
 λαμπρότητα, καὶ βασιλείους αὐτὰς
 κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν
 εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν
 συναυλιζόμενος θεομακάριστε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. δ'.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἶπερ τις
 ἄλλος ὀφθείς, ἀρεταῖς τε κατάκοσμος,
 πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν
 ἀνάπλεως, ἀλλὰ τῷ θεῷ ζήλω
 πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων
 καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον,
 ἔνθα βίον ἔζησας, ἀσκητικόν, βάρος
 δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαπτόμενος.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος β' Γερμανοῦ.

**Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν
 θεῶν λόγων,** τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 θεολογίας, καὶ κήρυκα πρῶτιστον, τῆς
 ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν
 ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον,
 μερόπων γένος κατὰ χρέος
 εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων
 τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε
 τοῦ Λόγου, αὐθις δέ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα
 ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς

τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὁ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος, σοφιστικοῦ ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν ... Ἦχος α'.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολουμβήθρᾳ

ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἰδὼν σε Κύριε, ἐβόα· Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατάκειμαι. Καὶ εὐθύς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· Διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἄρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. Πάντα σοι δυνατά, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, **καὶ ἐλέησον ἅγιε, ὡς φιλόανθρωπος.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
 δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. **Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν**
αύλαϊς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3,21-24 & 3,1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ
καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν
 πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν,
 λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς
 αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον
 αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
 αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ

Υιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἄνηχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4,11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν

ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε
 τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ
 Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ
 τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ
 γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ
 αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος
 αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς
 τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ
 ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.
 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ
 αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
 καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ
 Θεὸς ἐν ἡμῖν, ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ
 μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ
 ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4,20-21 & 5,1-5)

**Ἀγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾶ
 τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ,
 ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν
 οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ
 ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν
 Ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι
 Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ
 γεγένηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
 γεννήσαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον
 ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι**

ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ **πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
 καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
 ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
 καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
 φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
 δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
 αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
 ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
 τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
 ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
 διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
 παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
 νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
 ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
 διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
 πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, κα τῶν
ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα
πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις
σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ
ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ
Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὅθεν, βροντόφωνος
ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ
γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ὅντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος
ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ·
στήθει γὰρ ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξήντησας,
τῆς σοφίας τὰ δογματα, ἐν οἷς καὶ
πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς
θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν καὶ κατέχουσα
ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν
εὐφραينوμένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις
 τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς
 παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν
 τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου
 ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη. Ἴδε νῦν ἡ
 Μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν
 ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ,
 Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον
 μακαρίζομεν.

**Δόξα ... Ἦχος πλ. β' Λέοντος
 Μαῖστορος.**

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ
 Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης
 γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν
 ἐβρόντησας δόγματα, τό Ἐν ἀρχῇ ἦν
 τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τό, Οὐκ ἦν
 ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω
 τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ
 φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ
 μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ
 Θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν,
 ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος α'.

Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντῳ
πλαστουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἦλθες
 εὐσπλαγχνε, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι
 Χριστέ, τὸν Παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ
 κολυμβήθρα, διὰ τοῦ λόγου σου
 ἀνέστησας. Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος
 ἐθεράπευσας, τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα
 ἐνοχλουμένην ἠλέησας, καὶ τὴν αἵτησιν

τοῦ Ἐκατοντάρχου οὐ παρεΐδες. **Διὰ
τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.**

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ’ Ἀυτόμελον.

**Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου
ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.**

**Δόξα... Ἁγίου Ἰωάννου του Θεολόγου,
Ἦχος β’**

**Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε,
επιτάχυνον ρύσαι λαόν αναπολόγητον,
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ επιπεσόντα
τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν σέ ικέτευε
Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος εθνῶν
διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ το μέγα ἔλεος.**

Καὶ νῦν Θεοτοκίον τοῦ ἤχου β’.

**Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ
ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης
ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν
ικέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀπόλυσις.**ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!****Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.****Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.****Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.****ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.****Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε**

**ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Η Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

Ἦχος πλ. α'

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.**

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
 τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
 ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
 συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
 εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
 παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
 πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
 τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
 Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
 στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
 β').

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
 πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
 σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
 (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
 μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
 ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
 (διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην,
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
 τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
 σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς
 μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
 συνέτριψας.
 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
 σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
 τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
 οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
 εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
 ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
 ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
 τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
 ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι

διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.
 οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ

ψυχή μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονταιί σοι;
 μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν

γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγω πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν

σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·
 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
 ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆι,
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὤκτειρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται

ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς

ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ' Ἀυτόμελον.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου
ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα... Αγίου Ἰωάννου του Θεολόγου,
Ἦχος β'**

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε,
επιτάχυνον ρύσαι λαόν αναπολόγητον,
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ επιπεσόντα
τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν σέ ικέτευε
Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος εθνῶν
διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον τοῦ ἤχου β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ
ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης

ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. **Αὐτὸν
ικέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ἑκταχῆς Ἦχος γ' Ἀναστάσιμο.**

**Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς
κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν
γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν·**

οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων
Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Κατανυκτικὸν.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου
μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ,
πταισμάτων οὐ λυτροῦται, βόησον
Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον,
πρὶν καταδικάσης με, ἐλέησόν με.

Δόξα ... Μαρτυρικὸν.

**Τὸ εὖψυχον τῆς καρτερίας ἡμῶν,
ἐνίκησε** τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου
ἐχθροῦ, Ἄθλοφόροι μακάριοι· διὰ τοῦτο
τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος.

Ἄλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ
φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον,
Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ
τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ
Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε.
Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον,
τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι·
διὸ ὡς προσετάγην, **βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ**
κεχαριτωμένη.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄναπεςὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ,
παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς,
ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου
Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι

ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὔτος, σαφῶς
 ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης,
 γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν
 σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα,
 Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
 ἁγίαν μνήμην σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν .. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
 Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα.**

Πάρεσιν εὔραντο, τὴν ὀλοσώματον, οἱ
 παραλύσεσι, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν
 Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν
 κατανοοῦντες· λέγοντες· οὐκ ἔξεστι,
 Θεραπεύειν τοῖς Σάββασιν, λύειν τε τὴν
 πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ
 νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ
 Θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα Ἦχος δ'
 Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου
 πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς
 πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὔτος γὰρ
 τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν
 Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ
 τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

**Δόξα ... Καὶ νῦν .. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.
 Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.**

Ὡς Θεὸς καὶ Κύριος ἐξαναστήσας, τὸν
 ποτὲ παράλυτον εἰπὼν τὸ Ἄρον τὸν

σαυτοῦ κράβατον, Λόγε διέγειρον, κάμῃ
ἐν παισίμασι πολλοῖς κατακείμενον..

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννου ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, κα' 14 – 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποιμανε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον

ιδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητῆς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.
Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,

ὕμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ**
θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ
 καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα.

- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

➤ τότε άνοίσουσιν έπί τό
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα ...

Ταίς του Άποστόλου, πρεσβείαις
Έλεήμον, έξάλειψον τά πλήθη, τών έμῶν
έγκλημάτων.

Καί νῦν ...

Ταίς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Έλεήμον,
έξάλειψον τά πλήθη, τών έμῶν
έγκλημάτων.

Στίχ. Έλέησόν με ό Θεός κατά τό μέγα
έλεός σου και κατά τό πλήθος τών
οίκτηρμών σου έξάλειψον τό άνόμημά
μου.

**Τήν τών Άποστόλων άκρότητα, τῆς
θεολογίας τήν σάλπιγγα, τόν
πνευματικόν στρατηγόν, τόν τήν
οίκουμένην Θεῶ καθυποτάξαντα, δεῦτε
οί πιστοί μακαρίσωμεν, Ίωάννην τόν
αοίδιμον, έκ γῆς μεθιστάμενον, και γῆς
ούκ άφιστάμενον, αλλά ζῶντα και
μένοντα, τήν φοβεράν τοῦ Δεσπότου
δευτέραν έλευσιν, εις ἦν άκατακρίτως
ύπαντῆσαι ήμᾶς, αίτησαι φίλε μυστικέ,
Χριστοῦ έπιστήθιε, **τούς έκ πόθου
τελοῦντας τήν μνήμη σου.****

Σῶσον, ό Θεός, τόν λαόν σου...

Κύριε, έλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

Κανόνες.

Κανὼν γ', Ὡδὴ α', τοῦ Παραλύτου Ἦχος γ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Θαυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ».

Ἐνεργῶν σημεῖα, ποιῶν τέρατα, μόνε Βασιλεῦ, σταυρὸν ἐθελουσίως ὑπέστης, ὡς οἰκτίρμων, καὶ θάνατον θανάτῳ θανατώσας, ἐζωοποίησας ἡμᾶς.

Τῆ Χριστοῦ Ἐγέρσει, λαοὶ σήμερον, χορεύσωμεν πιστῶς, ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, δεσμίους οὓς κατεῖχεν, ἀπέδωκε σπουδαίως, ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ δυνάμει θεία ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ σου Χριστέ, συσφίγξας καὶ προστάξας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἄραι, χρονίως ἀσθενοῦντι, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν, ἴασαι δεινῶς.

Ἐν τῇ κολυμβήθρα, ποτὲ Ἄγγελος, τῆ Προβατικῆ, κατήρχετο, καὶ ἓνα ἰᾶτο κατὰ χρόνον· Βαπτίσματι δὲ θείῳ νῦν καθαίρει, ἄπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Ἄρχηγέ Ἀγγέλων, Ἀρχιστράτηγε τῶν ἄνω
 λειτουργῶν, τοὺς συναθροισζομένους, ἐν
 τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν Θεὸν
 ἀνυμνοῦντας, σκέπε, φρούρει, ἀπὸ
 παντοίων πειρασμῶν.

**Παναγία Τριάς, ο Θεός ἐλέησον καὶ
 σώσον ἡμᾶς.**

Ἐν τρισὶ προσώποις, μιᾷ φύσει δέ,
 ἄναρχον Θεόν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως
 μετὰ τῶν ἄσωμάτων, Πατέρα, Λόγον,
 Πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσαν, καὶ κράτος
 ἀμερές.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, Ἄγνη πόλιν σου
 πάντοτε πιστῶς, περίσωζε κινδύνων,
 ἀλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου,
 καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ποίημα
 Θεοφάνους, οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.
 Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην
 Φαραῶ.**

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ
 ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις,
 ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη
 ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς
 γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη,
 Ἀπόστολε.

Ἵπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας,
 ἠγαπημένε Χριστῷ. Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος,
 ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ
 Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ
 ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν
 ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Ἵπὸ τὴν σκέπην σου ἀεὶ προσφεύγοντες,
 ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν,
 καταγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν
 αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος,
 πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου
 Ἄγνῃ παρακλήσεσι.

**Κανὼν β', Ὠδὴ α', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'
 Ἀρματηλάτην Φαραῶ.**

Τῷ τοῦ Δεσπότητος πειθαρχῶν Ἀρσένιε,
 θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλοῦτου,
 δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης
 Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους,
 Ἄγγελοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν
 αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Δόξα ...

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς
 ἁμαρτίας πηγάς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν,
 ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν
 νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ θείου
 Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς
 ἐνδιαίτημα.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται, ἐν
γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν
γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας,
Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες
γεραίρομεν, **τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.**

**Κανὼν γ', Ὡδὴ γ', τοῦ Παραλύτου Ἦχος
γ' Ὁ Εἰρμὸς.**

«Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον·
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, οὐκ ἔστιν
ἅγιος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου
Κύριε».

Ὅρῶν σε πάλαι ἥλιος, ξύλω κρεμάμενον,
Λόγε τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἔδονεῖτο ἡ
γῆ ἅπασα, νεκροὶ ἐξανίσταντο, νεκροῦ
γενομένου σου, παντοδύναμε.

Μετὰ ψυχῆς ἐλθόντος σου, ἐν τῇ κοιλίᾳ
τῆς γῆς, ψυχὰς ἄσπερ ἐκέκτητο,
ἐναπεδίδου Ἄδης σπουδῆ, βοώσας τῷ
κράτει σου, ὠδὴν χαριστήριον, μόνε
Κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας, ἐξασθενοῦσαν
δεινῶς, ψυχὴν μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν
Παράλυτον πρὶν, ὑγίωσον, ὡς ἂν
βηματίζω σου, τὰς τρίβους, ἃς ἔδειξας
τοῖς ποθοῦσί σε.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε,
 ἱκετηρίαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν πίστει
 ἀνυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν
 ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι
 περιπίπτοντας.

**Παναγία Τριάς, ο Θεός ελέησον και
 σώσον ημάς.**

Δόξα, Πατρὶ βοήσωμεν, Υἱῶ, και
 Πνεύματι· εἷς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεός,
 ὃν αἱ δυνάμεις πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἐν
 φόβῳ δοξάζουσι, τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
 κράζουσι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Ἄσπορον ἔσχεσ σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν
 τοκετόν, Παρθενομητορ ἄχραντε, ἔργον
 φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, Ἄγγελοις
 τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη
 Δέσποινα.

**Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος
 πλ. δ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ
 Θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη,
 ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου
 σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι
 θείῳ ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ
 Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν,
 ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ

Υιοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σάφῶς τὰ πάντα,
θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ
Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι
πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ
σώζομαι πρεσβείαις σου, ἀλλὰ καὶ τῆς
μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

**Κανὼν β', Ὠδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου
πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον
ῥάκος, τὸ περίδοξον τῆς πρίν, ἐσθῆτος
κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης,
στολήν σοι περιποιούμενον.

Δόξα ...

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ
ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ
συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος
ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρραξας,
τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει
γενόμενος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης
ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη
ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ
ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις
ἀγνὴ μακαρίζομεν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῆ θεϊκῆ σου
ἐπιστασία, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον,
ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος·
Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

**Κάθισμα τοῦ Αποστόλου Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπесῶν καὶ τὴν
 γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως
 ἐβρόντησας. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος,
 καλλιγραφῆσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον
 γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ
 Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ,
 σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ
 Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι,
 Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
 ἁγίαν μνήμην σου.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος γ' Τὴν
 ὠραιότητα.**

**Ῥῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν,
 ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγγετο, τοῦ
 δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι'
 εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράββατον,
 ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ Γραμματεῖς
 ὀρᾶν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας
 κατεχόμενοι φθόνῳ, τῷ ψυχὰς
 παραλύοντι.**

**Κανὼν γ', Ὡδὴ δ', τοῦ Παραλύτου Ἦχος
 γ' Ὁ Εἰρμός.**

**«Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοῦμ
 προεώρα, τὴν ἄχραντὸν σου μήτραν
 Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν
 ἦξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους,
 κατασκίου δασέος».**

Τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος, φθόνῳ τηκόμενος,
 ξύλῳ ἐσταύρωσέ σε, Κύριε, καὶ λύσας τὸ
 κατάκριμα, τὸ τοῦ θανάτου ὡς κραταιὸς
 ἐξεγήγερσαι, τὸν κόσμον σεαυτῷ
 συνεγείρας.

Μετὰ μύρων Γυναῖκες, τί τὸ ἀκένωτον
 μύρον, ζητεῖτε; ἐξεγήγερται, ταῖς
 Μυροφόροις ἔφησεν, ὁ καθεζόμενος ἐν
 λευκοῖς, τὴν ὑφήλιον πληρώσας, νοητῆς
 εὐωδίας.

Δούλου φέρων εἰκόνα, ὑπερβολῆ
 εὐσπλαγχνίας, βαδίζων παραγέγονας, καὶ
 ὑγιῆ ἀπέδειξας, τὸν ἐπὶ χρόνους Λόγε
 πολλοῖς, κατακείμενον, κελεύσας, καὶ τὸν
 κράββατον ἄραι.

Ἄγγελος μὲν Κυρίου, κατὰ καιρὸν
 καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ Προβατικῇ
 ἐτάρασσε, τελῶν ὑγιῆ ἓνα καὶ μόνον, ὁ
 δὲ Χριστός, πλήθη ἄπειρα, τῷ θείῳ
 Βαπτισμῷ διασώζει.

Ἀρχηγὲ τῶν Ἀγγέλων, καὶ ὁδηγὲ
 πλανωμένων, Κυρίου Ἀρχιστράτηγε, τῆ
 ὥρα ταύτη, μέσον ἡμῶν παραγενοῦ, καὶ
 τὰς προσευχὰς πάντων προσάγαγε, τῷ
 μόνῳ ποιητῇ καὶ Δεσπότη.

**Κανών α', Ὡδή δ', τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος
πλ. δ' Σύ μου ἰσχύς, Κύριε**

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ
βροντῆσαι πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ,
θείας ἐκ Πατρός, καὶ ἀκαταλήπτου,
γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διό σου
Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν
ὧδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἦρθης πρὸς ὕψος, Ἀπόστολε,
σὺ κατεῖδες, δόξη ἀπαστρέπτοντα,
μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς
πατρώοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον,
φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης,
μαρτυροῦσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν,
ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ
αἰσχυρθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω
προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμαχητον, ἐν
σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω
γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

**Κανών β', Ὡδή δ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'
Σύ μου ἰσχύς, Κύριε**

Σὺ βιαστής, φύσεως ὠφθης Ἀρσένιε, σὺ
τὰ πάθη, πάτερ, καθυπέταξας, τῷ νοερῷ
ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτη, τῷ ὕπνω
ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις,
ἀγρυπνίαις ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ
φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ
καθάρσει θεοειδής, ὅλος χρηματίσας, τῷ
ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ
ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης,
καταλήψεως Πάτερ, Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις
ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ
καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ
λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις
φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ
κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
Θεοτόκον ἀγνήν, σὲ γινώσκοντας.

Κανὼν γ', Ὡδὴ ε', τοῦ Παραλύτου Ἦχος γ' Ὁ Εἰρμὸς.

**«Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου Χριστέ,
καταύγασον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι
φῶς τὰ προστάγματά σου».**

Ἐψώθης ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, καὶ
κόσμον ἅπαντα συνανύψωσας, καὶ
γενόμενος ἐν νεκροῖς ὁ Θεός, νεκροὺς
ἐγείρεις τοὺς ἀπ' αἰῶνος.

Ἀνέστη καθὼς εἶπεν ὁ Χριστός, κενώσας
ἅπαντα Ἄδου τὰ βασίλεια, καὶ ὀπτάνεται
Ἀποστόλοις, χαρᾶς μεταδιδούς

δαιωνιζούσης.

Λευκείμων καθωράθη γυναξίν,
 ἀστράπτων Ἄγγελος, φάσκων· Μὴ
 κλαίετε, ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐξεγήγερται, τοὺς ἐν
 τοῖς τάφοις νεκροὺς ζωώσας.

Παράλυτον ὡς ἡγειρας Χριστέ, τὴν
 παρειμένην μου ψυχὴν ὑγίωσον,
 παραβάσεσι, καὶ βαδίζειν με τὰς σὰς
 ὀρθὰς εὐόδωσον τρίβους.

Ἀγγέλων ἀρχηγέτα Μιχαήλ, τὸν
 ἀθροιζόμενον ἐν τῷ τεμένει σου λαὸν
 σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ Θεοῦ,
 σῶζε μεγαλεῖα.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τοῦ Ἀποστόλου Ἰησους
 πλ. δ' Ἴνα τὶ με ἀπώσω**

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν
 θεασάμενος, τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ
 κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας
 γενόμενος, τὰ πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν
 θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπруνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως, ὁ
 σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ
 γλώττη, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε,
 εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον

Σύ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ
στήριγμα, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ σὲ
προσκαλοῦμαι. Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα με
φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης,
ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ
πόθῳ δοξάζω σε.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ε', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'
Ἴνα τὶ με ἀπώσω**

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ
παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ,
εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδῶς,
τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ,
χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, τὸν
Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἠδυπάθειαν
ἀπαρνησαμένος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν
Σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ
Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς
συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ
ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς
προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης
δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ
πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ
προβαλλόμεθα.

**Κανών γ', Ὠδὴ ς', τοῦ Παραλύτου Ἦχος
γ' Ὁ Εἰρμός.**

«Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ
ζάλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ
προφθάσας με σύ, σῶσον Σωτήρ, καὶ
ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν
Προφήτην».

Ἵψώθης ἐκουσίως ἐν ξύλῳ, ἐτέθης ὡς
νεκρὸς ἐν μνημείῳ, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ
νεκρούς, πάντα ὁμοῦ ζωώσας Χριστέ,
ἀνέστησας θεϊκῆ δυναστεία.

Ὁ Ἄδης συναντήσας σοι κάτω, οἰκτίρμον
ἐπικράνθη, δεσμώτας, ἀποδιδοὺς ἐν
σπουδῇ, σοῦ τὴν φρικτὴν ὑμνοῦντας
Σωτήρ Ἀνάστασιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Οἱ θεῖοι Μαθηταὶ κατιδόντες ἐκ τάφου,
τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἐγηγερμένον
Χριστὸν πόθῳ πολλῷ, καὶ γνώμη εὐθεῖ,
καὶ θυμηδία ψυχῆς προσεκύνουν.

Ὁ πάλαι ἐπὶ κλίνης ὀδύνης, ἐν χρόνοις
κατακείμενος πλείστοις, τῇ σῆ προστάξει
Χριστέ, ἀρτιωθεὶς δοξάζει, ὑμνῶν τὴν
εὐπλαγχνίαν, τὴν σὴν ζωοδότα.

Ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ
παρεστῶς τοῦ Δεσπότη, πάρεσο μέσον
ἡμῶν, **καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς,**

τοὺς σὲ προστάτην, θερμὸν
κεκτημένους.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τοῦ Ἀποστόλου Ἰησους
πλ. δ' Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν**

Ἄνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε
τυπικῶς Ἡσαΐας, ὧ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη,
προφητείας ἠξίωται· σαρκωθέντος δὲ
Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ
ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ
Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράθη,
Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη
προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως,
Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον

Φώτισον μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ
ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς
Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν
γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες,
θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας
ἀπεκρούσαντο.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ς', τοῦ Ὁσίου Ἰησους πλ. δ'
Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν**

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι'
ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ἠρετίσω κληρὸν
τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστοῦ
ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις,
κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἡλιος ἐπιφανείς, τὴν ὀλόνοκτόν σου
 ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν
 ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ
 νυκτί, βίου καμάτων σου, προμηνύων,
 περιουγάσειν σοι Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον

Ἔχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν
 φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας,
 καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ
 πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν,
ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν**

**δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος β'
αὐτόμελον**

**Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τὶς
διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ
πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ
φίλος Χριστοῦ.**

Ὁ Οἶκος.

**Ὑψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ
θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν
ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ δὲ
ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον
ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ
τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν, τοσοῦτοις
αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν
ἠγάπησεν, ἔστεψεν, οὗ ἔν τῷ στήθει
ἀνέπεσε, καὶ ἔν τῷ μυστικῷ δείπνῳ
συνεισιτάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου,
ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου, ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας**

**κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ
τάφου αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ μάννα.**

Στίχοι.

Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἄνθρωποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.
Ὅγδοάτη τελέουσι ῥοδισμόν
βροντογόνοιο.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.**

Στίχοι.

Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἠγάπα,
Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Καταβασίεις τοῦ Πάσχα Ὁδὴ α΄. Ἦχος
α΄.**

**Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.**

Ὁδὴ γ΄.

**Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου
ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα.**

Ὁδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
 Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
 δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον,
 διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία
 τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς
 παντοδύναμος.

Ὦδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
 μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ
 Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα,
 δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
 ἀνατέλλοντα.

Ὦδὴ ς'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
 συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
 πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς
 ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὦδὴ ζ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
 γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
 καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
 ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς
 τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦδὴ η'.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
 Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
 ἑορτῆ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
 ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, **Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία, Ἦχος α'.

**Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἁγνῇ
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.**

**Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ Ἁγνή,
τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου Ἰησους
β' Τοῖς Μαθηταῖς**

**Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ
Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ
Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσῶν
κάκεῖθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον
ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν
κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ
γεραίρει.**

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῆ
κολυμβήθρα, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς
νόσους, εὗρε δὲ κατακείμενον,
ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν κράββατον, ἴθι,
πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος πλ. δ' Ὡ
τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία
 θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον
 πάντων πέφηνας, Μαθητῶν
 ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγω καὶ
 κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνεΐας
 κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ
 διάνοιαν, θεομακάριστε.

**Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.**

**Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου
 θαύματος.**

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία
 θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον
 πάντων πέφηνας, Μαθητῶν
 ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγω καὶ
 κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνεΐας
 κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ
 διάνοιαν, θεομακάριστε.

**Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὀργάνῳ.**

Ἦχος πλ. δ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν
 ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας
 ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ
 φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς
 Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ
 πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι

πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς
ὑπηρετήν Χριστοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Θεολογίας τὰνάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους
πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν
κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῆ
τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν,
καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος
γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος,
καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσαγγελε παρθένε,
Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ
κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα
καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ
τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος α'.

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος,
ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ
κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι
κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς
κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ
ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν
ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι

τῶν ἰαμάτων, ἵνα κάγω μετὰ πάντων
κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - **Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.**
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,**
 - **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**
 - **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**
 - **Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
 - **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Ἐπί Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.**
 - **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

- **Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
- **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Απολυτίκιον του.. Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, επιτάχυνον ρύσαι λαόν αναπολόγητον, δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ επιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὄν σέ ικέτευε Θεολόγε, καὶ επίμονον νέφος εθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Η Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ἄμήν.

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος β΄

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δοτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὀνόματι σου Ὑψιστε.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

**Σοφία Ορθή.
Σοφία Ορθή.**

**Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ' Ἀυτόμελον.

**Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου
ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἀγίου Ἰωάννου του Θεολόγου, Ἦχος β'.

**Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε,
ἐπιτάχυνον ρύσαι λαὸν ἀναπολόγητον,
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα
τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν σέ ικέτευε
Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν
διασκεδάσαι.**

Τοῦ Ναοῦ...

**Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

**Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς**

παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστασίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον,
ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος·
Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν**

τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
 ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

**Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:1-7.**

“Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄.

**Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου.**

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
Ἁγίων.

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον (γ').**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

**Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ιθ' 25 - 27, κα' 24 –
25.**

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ
σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ
ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ
Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς
οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν
παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί
αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, εἶτα λέγει
τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς**

αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς
 ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας
 ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ
 μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
 ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν
 γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
 κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.
Ἄμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
 καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Ὅπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλεία τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξειςιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλήν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ

Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

**Πατέρα, Υιόν και Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον και ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ και
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων και ἀοράτων.**
 - **Και εἰς ἕναν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν
Μονογενῆ, τον ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.**
 - **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν και σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς
Παρθένου και ἐνανθρωπήσαντα.**
 - **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και
ταφέντα.**
 - **Και ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς**

Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἀμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν

Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶνον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ

**ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πρόσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

Θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
 κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρσον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ

συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 ἐλέησον με. (3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν. Ἦχος πλ. α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
 αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
 τὰ ῥήματα αὐτῶν. **Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
 σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Αντί του εΐδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουΐα,
Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ
Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου,

ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμεων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ἁγίου
 τοῦ
 Ναοῦ)** τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας,
 καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.